

[Jørgen Jensen.]

vurdere disse hensyn i forhold til den forsvarsmæssige nødvendighed.

Sagen er altså ikke afsluttet endnu, men jeg tror, alle ønsker en hurtig afklaring, og hertil vil vi gerne bidrage.

Grethe Philip: En ekspropriation af så stort omfang, som der er tale om i Oksbøl-sagen, må naturligvis altid overvejes meget nøje, og der skal særdeles vægtige argumenter til, for at man kan gå ind for den. I dette tilfælde er sagen særlig kompliceret, fordi der er hensyn at tage til så mange forskellige sider, til de fastboende, til sommerhusejerne og til de mennesker, der bor i de omliggende områder, og som søger rekreation i de store, tyndt befolkede egne ud til Vesterhavet. Samtidig er der ved de foreliggende planer tale om at skabe mulighed for en hurtigere udflytning af militæret fra Københavnsområdet og dermed også skabe plads for et meget påtrængende undervisnings- og boligbyggeri. Jeg vil gerne fremhæve særlig dette sidste moment, fordi det er noget, vi i særlig grad lægger vægt på fra det radikale venstres side.

Det ærede medlem hr. Foged har nævnt forskellige andre ting, man også må lægge vægt på: adgangen til områderne for offentligheden og adgangen til at udnytte plantagerne. Der kunne fremhæves en hel del forskellige ting. Der er også frednings-spørgsmål o.s.v., men jeg synes ikke, det er rimeligt her at fremdrage det. Jeg tror, vi kan sige, at vi fra samtlige partiers side er indstillet på at skabe så gode vilkår som muligt for den befolkning, der hidtil har boet i området, og for at skabe så gode rekreative muligheder som muligt. Finansudvalget har netop i dag haft samråd med forsvarsministeren, og forsvarsministeren har givet tilsagn om at ville give os en række yderligere oplysninger til afklaring af hele spørgsmålet. I det radikale venstre ønsker vi på baggrund af de yderligere oplysninger, vi nu vil få, at overveje sagen så vidt muligt helt til bunds og så til sin tid tage endelig stilling til spørgsmålet.

Under disse forhold må vi ved denne førstebehandling henvise til, at sagen bør undersøges nærmere i et udvalg, og vi finder det rimeligt, at denne udvalgsdrøftelse sker i finansudvalget.

Bækgaard: For at et samfund kan følge med udviklingen, det være sig af den ene eller den anden art, må det desværre somme tider benytte sig af ekspropriationsretten. Det medfører i mange tilfælde store uoverensstemmelser mellem begreberne privat ejendomsret og samfundshensyn. I mit parti tillægger vi den private ejendomsret stor betydning, og når vi ønsker at deltage i en ekspropriationsdebat som den, vi har her, er det bl. a., fordi vi gerne vil spørge den højtærede forsvarsminister, om nu alle muligheder for at løse ekspropriationsspørgsmålet så skånsomt og hensynsfuldt som muligt er prøvet.

Jeg skal ikke som foregående ærede ordførere komme med betragtninger over, om det er den rigtige fremgangsmåde eller det rigtige tidspunkt, de ærede forslagsstillere har valgt, men nu er sagen til debat, og jeg håber ikke, at den højtærede minister vil tage mig det ilde op, at jeg stiller nogle spørgsmål for derigennem at få mulighed for at foretage en bedømmelse af, om, som jeg sagde før, alle hensyn er taget.

Inden jeg kommer med spørgsmålene, vil jeg gerne stærkt pointere, at når det gælder ekspropriation til forsvaret, er jeg og mit parti absolut positivt indstillet, fordi det her drejer sig om et organ, samfundet har, til brug om nødvendigt mod den eller dem, som vil krænke og i værste fald underkende vor frihed og ejendomsret. En sådan positiv indstilling over for vort forsvar er der efter min mening mange der har, og det er værdifuldt, at denne ikke bliver svigtet.

I relation hertil er det sikkert nyttigt at erindre sig, at der er mange samfundsborgere, der er forsvarsvenlige, er der sikkert endnu flere, der ønsker den private ejendomsret respekteret. Når flere hundrede ejendomsbesiddere bliver berørt af en ekspropriationssag, er det klart, at der ofte kommer en stemning i andre kredse af befolkningen, som ikke direkte berøres af ekspropriationen, en stemning, der er pisket op og mere betonet af følelser end af realiteter. Man tager stilling til en sag, som man har noget på afstand, men glemmer at se på sagen fra alle synsvinkler. Det minder mig lidt om de medborgere, der, så længe de bor i en by og ingen jord har personligt, ofte er talsmænd for, at offentligheden ikke må